

Przeznaczeni do życia wiecznego

Nowina o zmartwychwstałym Chrystusie rozszerza się po całej, szerokiej okolicy. W Dziejach Apostolskich czytamy, że *zebrało się niemal całe miasto, aby słuchać słowa Bożego*. Wielu ludzi otwiera się na słowa Apostoła Pawła i Barnaby. Jednak Żydzi uparcie stoją na swoim. Tak jak niedawno bluźnili Panu Jezusowi, i w końcu Go ukrzyżowali, dokładnie taka samo postępują obecnie wobec Pawła. I tu padają ważne słowa z ust Apostoła skierowane w stronę Żydów: *Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan*. To bardzo wymowne słowa. Jako naród wybrany Żydzi byli w pewien sposób uprzywilejowani, mieli swoiste pierwszeństwo w dostępie do łaski Bożej, oni jako pierwsi mogli otworzyć swe serca dla Pana Jezusa i Jego zbawienia. Tymczasem to właśnie oni wszystko odrzucili, pogardzili darem zbawienia, które niósł Jezus Chrystus. Czytamy dalej, że *poganie, słysząc to, radowali się i wielbili słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli*. W ten sposób jesteśmy świadkami dramatu, który opisują Dzieje Apostolskie. Ale ten sam dramat dzieje się dzisiaj na naszych oczach, często w naszych domach. Tak wielu ochrzczonych jawnie odrzuca dzisiaj dar wiecznego zbawienia. Przekreśla swoją dotychczasową drogę wiary, wypiera się tej drogi, a co za tym idzie odrzuca łaskę wiecznego zbawienia. Kościół głosi prawdę, że do zbawienia powołani są wszyscy ludzie. Ale czy wszyscy z tej łaski skorzystają? **[prob.]**